

Zondag: Raadgevingen

(XXIX-XXX)

Wij willen u proberen te leiden tot een heilige voorbereiding. De volgende zaken houden we u in het algemeen voor, tot waarschuwing en tot raad:

Tot waarschuwing zeg ik dat u zich niet tot een tijd moet bepalen hoe lang u met de voorbereiding bezig zult zijn. Ook niet op welke manier u de voorbereiding zult doen, zodat u niet verward en ontroerd wordt, als u het niet zo stipt kunt nakoemen. Want de Heilige Geest is vrij in Zijn werking. Zorg er alleen voor dat u niet lui en nalatig wordt.

Verder zeg ik, tot waarschuwing, dat u zichzelf geen geweld aan moet doen om in een bepaalde gestalte te komen, of op een bepaalde wijze aangedaan moet zijn. Dat openbaart inbeelding van eigen krachten en eigen wil. Het geeft de beste voorbereiding als men het werk in onderworpenheid aan Gods wil doet, zich ontdoet van alles wat schadelijk is, het te

verwachten van de Heilige Geest, niet vooruit te lopen, maar Zijn leiding te volgen. Dat leert dat u niet moet steunen op de voorbereiding.

Tot raadgeving zeg ik dat het groot nut heeft om voor het Heilig Avondmaal een vasten- en bededag te houden, of men nu helemaal niet werkt en eet, of weinig en alleen het meest noodzakelijke eet en weinig werkt. Ieder moet voor zichzelf letten op de omstandigheden waarin hij is: in dienst van iemand of vrij, rijk of arm, in een goddeloos of godzalig gezin, want de Heere heeft ons vrijgelaten, tot hoever we ons hierin zullen bepalen. Laten we ons in ieder geval een dag afzonderen. De afzondering, en daar op die dag steeds weer aan te denken, stempelt ons. En die dag met die indruk door te brengen, verootmoedigt ons en maakt ons klein en gering. Ook al is men de hele dag dor, doods, lusteloos, in ronddwalende gedachten geweest, men krijgt doorgaans 's avonds een bijzondere aandoening, zodat men blij is, dat men zich heeft afgezonderd. En zo niet, dan zal het willen zoeken ons nog enigszins verontschuldigen. Men zal klein en nederig worden omdat men de dag op een verkeerde manier heeft doorgebracht, omdat men zich over de andere zonden op die dag niet heeft kunnen verootmoedigen.

Lezen: Psalm 63

Maandag: Voorbereiding

(I)

Alles wat voor Gods kinderen het meest tot nut is, wordt het meest bestreden door de duivel en zijn aanhang. Daar hoort ook het Heilig Avondmaal bij. Wat een zware rook van allerlei ketterijen is uit de afgrond voortgekomen, om de vrucht van dit sacrament weg te nemen. Als de duivel de waarheid niet meer kan verduisteren, dan probeert hij de beoefening daarvan te belemmeren of te bederven. Bijvoorbeeld door ruw volk in de kerk te brengen en aan het Heilig Avondmaal te voeren, omdat hij weet dat de zegen daardoor erg wordt verhinderd, Jeremia 5:25, 26. Of hij probeert de gelovigen rond deze tijd te bestormen, om ze tot zonde en vervolgens tot ongelovigheid te brengen, en hen af te leiden zodat ze hun plicht verwaarlozen. Daarom moet iedere gelovige in deze tijd bijzonder op zijn hoede zijn en proberen dit sacrament tot zijn nut te gebruiken.

Hiervoor is een goede voorbereiding, betrachting en nabetrachting nodig.

Het is zeer noodzakelijk dat iedereen die tot zijn nut ten Avondmaal wil gaan, zich voorbereidt, om de volgende redenen:

Omdat de gelovigen nog de oude Adam en aardsgesindheid in zich hebben, zakken ze steeds terug naar de aarde, zoals de gewichten aan een klok. Daardoor bevinden ze zich onbekwaam als er iets bijzonders te verrichten is. Daarom moeten ze zich vooral bij zulke gelegenheden opbeuren, opwekken en vergeestelijken, om geestelijke dingen op een geestelijke manier te verrichten.

Er zal nauwkeurig gekeken worden of iedereen een bruiloftskleed aan heeft, dat wil zeggen: in een behoorlijke gestalte van het hart verschijnt. *Mattheüs 22:11, 12: En als de koning ingegaan was, om de aanzittende gasten te overzien, zag Hij aldaar een mens, niet gekleed zijnde met een bruiloftskleed. En Hij zeide tot Hem: Vriend! Hoe zijt gij hier ingekomen, geen bruiloftskleed aanhebbende?* Daarom is het nodig van te voren het bruiloftskleed aan te trekken, om zo als gast welkom te zijn.

Hierbij komt dat het een bijzonder werk is. Men nadert tot God op een bijzondere wijze, en komt Hem zeer dichtbij. Men komt als bondgenoot onder de bondgenoten. Men zit aan de tafel van

de Heere in het licht van Zijn tegenwoordigheid, en men gebruikt de tekenen en zegelen van het gekruiste lichaam en het vergoten bloed van de Heere Jezus. En omdat de Heere geheiligd wil zijn in degenen die tot Hem naderen, is het nodig te bedenken: *Waarmee zal ik de Heere tegenkomen, en mij bukken voor de hoge God? Micha 6:6.* Daarom moet men zich voor dat bijzondere werk ook op een bijzondere wijze voorbereiden.

Ook is het een bevel van God, dat men zichzelf moet voorbereiden als men God op een bijzondere wijze wil naderen. Toen de Heere tot het volk zou afdalen op de berg Sinäi, gaf Hij bevel aan Mozes: *Heilig hen heden en morgen, en dat zij hun klederen wassen, en bereid zijn tegen de derde dag, Exodus 19:10, 11.* Toen Israël door een wonder van God droogvoets door de Jordaan zou gaan, was het gebod: *Heiligt u; want morgen zal de HEERE wonderheden in het midden van ulieden doen, Jozua 3:5.* Toen Mozes naderde tot de brandende braambos, een teken van Gods bijzondere tegenwoordigheid, zei de stem: *Trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land, Exodus 3:5.* Toen Samuël Isäi en de oversten tot het offer nodigde, zei hij: *Heiligt u, en komt met mij ten offer, 1 Samuël 16:5.* Wanneer de priesters tot het altaar zouden naderen om te offeren, moesten ze zich eerst wassen. Wanneer we tot het Heilig Avondmaal zullen naderen, moeten wij ons ook voorbereiden.

Ook zal men gewoonlijk ondervinden dat men zegen ontvangt nadat men zich heeft voorbereid. Ik zeg 'gewoonlijk', want het gebeurt wel dat een godzalige de voorbereiding tot op het laatst heeft laten versloffen en zich dan niet meer op de juiste wijze kan voorbereiden, dat hij toch plotseling zo zijn walgelijkheid, nietigheid en zondigheid inleeft, en zo levendig de Heere Jezus kan aannemen, en de vrije genade erkennen, en zo ernstig kan opstaan uit zijn zondige staat, dat hij in het geloof aangaat, en vele gevoelige vertroostingën ontvangt, zodat hij verwonderd zegt: *Heb ik ook hier gezien naar Dien Die mij aanziet? Genesis 16:13.* In tegenstelling hiermee gebeurt het wel dat een gelovige die veel werk van de voorbereiding heeft gemaakt, zowel in de voorbereiding als in het gebruik duister, onzeker en zwakgelovig blijft. En als hij al licht in de voorbereiding heeft gehad, dat er aan tafel een plotselinge duisternis en doodsheid op hem valt, zodat hij, die welgemoed aanging, droevig weer naar zijn plaats keert. Ook al gebeurt dit wel, toch mag men daarom de voorbereiding niet verzuimen, want zij is onze plicht. Men dient Gods weg in te slaan, en veelal geeft God op een ernstige voorbereiding zegen, hetzij iets waar de gelovige naar uitzag of iets wat voor die tijd nuttiger is. De belofte zal aan hem bevestigd worden: *Gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij naar Mij zult vragen met uw ganse hart, Jeremia 29:13.* In elk geval zal de ziel

zich niet beschuldigen van nalatigheid, maar zij zal nog vrede vinden in haar oprechte pogingen. Hieruit ziet men de noodzaak van de voorbereiding.

Lezen: Mattheüs 22:1-14